

rill transitori i que en breu temps es trobarà la manera d'eliminar les seves conseqüències, sense necessitat de preparar-se a la defensa. És més, a molts sedueix la idea de les mútues i pensen que la millor defensa és crear-ne de noves. Les mútues que van sorgint a Barcelona, són innombrables.

Què passarà? Sens dubte es repetirà allò succeït a Àustria. Després d'alguns anys d'illusions, es va presentar, de sobte, la trista realitat. Allí varen quedar destruïdes moltes mútues, quedant només subsistents aquelles que estaven sòlidament establertes a base de pagar misèrrimament als metges, unes 300 pessetes mensuals, menys que a un obrer. El clam dels metges austríacs ha estat enorme i s'ha tractat en públic de la seva tràgica situació. Bé prou s'han apanyat en la creació de Sindicats de defensa; però ha estat massa tard. Últimament han proclamat, per tal d'augmentar llurs ingressos, que essent els metges l'element indispensable de les mútues, tenien dret a participar dels beneficis, i el govern austríac així ho ha reconegut; però el difícil serà el donar efectivitat a tal dret.

Meditem-ho bé! La importància del que ens passa té les arrels molt més fondes del que hom pensa. Tots els pensadors creuen avui que l'orientació moderna, sobretot en els pobles de feble consistència, està en l'entronització de la plutocràcia i de la destrucció de la classe mitjana. Diuen que els homes de carrera estan abocats a passar a la categoria d'obrers assalariats i que la seva cultura de res els valdrà per a salvar-se de tal descens, car la instrucció és avui massa estesa, i un home instruït, pel sol fet d'ésser-ho, no té dret a reclamar cap preeminència social.

Els mateixos socialistes ja comencen a preocupar-se de tal estat de coses, i, per boca de Largo Caballero, ja senten certa temença per l'ingrés en les seves files d'un estol de professionals diets, fins ara, liberals i convertits en assalariats. Estimen que el seu ingrés ha d'ésser perjudicial, car hi portaran un esperit d'home retut.

No estem encara, per fortuna, en una situació llastimosa, però si no vigilem, si no ens defensem, arribarem ben avall. Avui ja n'hi ha més d'una tercera part que cobra sou, i no per serveis prestats, i cada metge assalariat és una bella adquisició per la plutocràcia i aquesta no perdona, ni perd el terreny guanyat sense lluita.

I la nostra defensa té un baluard ferm i inexpugnable: no hi ha, ni pot haver-hi mútua de serveis mèdics, sense la cooperació de nosaltres.

Per fer efectiva aquesta defensa, hem d'acceptar el criteri alemany?

La Redacció del BUTLLETÍ prega a tothom que tingui alguna cosa a dir, que ho faci. Hem de fer criteri, hem de saber ben pel clar on van i on volen portar-nos; hem de lluitar contra la desaparició de la classe mitjana, contra el daltabaix que representa el passar del guany aconseguit lliurement i sense entrebancs a ésser obrer, a tenir amo, a dependre d'un sou.